

రఘుణభాస్కర

(మెగల్లూలో శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనము, 19-11-96)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మారు ఉపన్యాసములు ఏమి చెప్పటంలేదు. ఊరక ఉంటున్నారు. సాధకులు సరియైన మారములో ప్రయాణం చేయటానికి మారు ఏమి చెప్పటంలేదు అని ఒక భక్తుడు భగవాన్నను అడిగారు. నేను ఏమి బోధించటం లేదని ఒక నిర్యానికి వచ్చి నీవు ఈ ప్రశ్న వేసావు. నేను ఎవరో నీకు తెలుసా? బోధించటం అంటే ఏమిటో నీకు అరముయ్యే ఈ ప్రశ్న అడుగుతున్నావా? నేను ఏమి బోధించటంలేదు అని నీకు ఎలా తెలుసు? నా అభిప్రాయం నీకు చెప్పటానికి, నీ అభిప్రాయం నాకు చెప్పటానికి భాష అవసరం. భాషయొక్క ప్రయోజనం అది. మాటలతో చెప్పటమే బోధ అనుకొంటున్నావు. భోద అనేది మాటలు లేకుండా మానంద్యారాకూడా చెప్పవచ్చు. భాషతో పనిలేదు. సాధకుడు పక్ష్యానికి వచ్చినపుడు మానబోధ అరమవుతుంది. గతజన్మలో సాధనచేసి ఈ జన్మలోనికి వచ్చినపుడు మానంద్యారా వచ్చే బోధ అందుకోంటారు. మాటలేకుండా మానంకూడా బోధిస్తుంది. మానయొక్క బోధ అందుకోవటానికి కొంత పక్ష్యత ఉండాలి. మానబోధ అందనపుడే మాటలతోపని. హృదయం హృదయంతో మాటల్లాడుతూ ఉంటే మాటలతో పనిచెపుంది. నేను ఇక్కడ ఒక గంట మాటాడతాను అనుకోండి. మింకు శాంతి కలగదు, మారు మనస్సు కలగదు అనుకోండి. ఇక్కడకు ఎలా వచ్చారో గొంటసేపు ప్రసంగం తరువాత అలాగే వెళ్లిపోతారు అనుకోండి. ఆ ఉపన్యాసములతోటి పని ఏమిటి అంటున్నారు. మింకు శాంతి కలగటం ముఖ్యమా? ఉపన్యాసములు ముఖ్యమా? మిలో మార్పు రావాలి. మానంద్యారా మిలో ఆమార్పు కలిగితే ఇంక ప్రసంగాలతో పని ఏముంది. కొంతమంది మహాత్ములదగ్గర కూర్చుంటే మనకు మారు మనస్సు వస్తుంది. వారి మాటలతో పనిలేదు. వారి ప్రభావంమనమిద పదుతుంది. మన జీవిత విధానం మారిపోతుంది. సత్యాన్యేషణ ప్రారంభించు అని వారు మనకు చెప్పకుండానే మనకు సత్యాన్యేషణపట మక్కువ కలుగుతుంది. ఇది ముఖ్యమా లేక కొంతమంది ప్రసంగాలు చేస్తారు ఏమి ప్రభావం కలుగదు. ఆ ప్రసంగాలు ముఖ్యమా?

అజ్ఞానంలో నుండి బయటకు రావాలని ఉండితని ఒక భక్తుడు భగవాన్నను అడిగారు. అజ్ఞానంలో ఉండిపోవచ్చును కదా ఎందుకు బయటకు రావాలని అనుకొంటున్నావు అని భగవాన్ అడిగారు. అజ్ఞానం వలన వాడికి బాధ వస్తోంది. అందువలన అజ్ఞానం నుండి బయట పడాలని చూస్తున్నాడు. ఈ జన్మలో కాకపోయినా, మరో జన్మలో అయినా అజ్ఞానంలో నుండి బయటకు రావాలి. ఎందుచేతనంటే అది యదార్థమైన స్థితికాదు, వాస్తవమైన స్థితి తెలియనంతకాలం ఏ పని చేసినా నేనే కర్తృను అనుకోంటాడు, ఇదంతా నా వలననే అవుతోంది అనుకొంటాడు. నీ నిజస్థితి తెలిసే వరకూ కర్తృత్వంలో నుండి, భోక్కర్తృత్వంలో నుండి నీవు బయటకు వచ్చే సమస్యే లేదు. ఇప్పుడు మనందరము నిజమైన స్థితిలో లేము. మానం అంటే నోరు మూసుకొని కూర్చోవటం కాదు. నిజమైన స్థితిలో ఉన్నవాడు మానంగా ఉండగలడు. ఎవడైతే తన హృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని తెలుసుకొన్నాడే వాడు మాత్రమే మానంగా ఉండగలడు. మనస్సు అణిగినచేట నిజమైన మానంవస్తుంది. కొంతమంది మానంగా ఉంటారు.

అంటే నిజస్తిలో ఉంటారు. నిజస్తిలో ఉండటంవలన వారి హృదయంలో నుండి శక్తి తరంగాలు, కాంతి తరంగాలు మిహృదయంలో ప్రవేశించి మోక్షం పొందాలి. ఇప్పుడే, ఈక్కడే ఈ జీవితంలోనే సాధన చేసి చైతన్యాన్ని పొందాలి అనే ప్రేరణ మిలోపల కలుగజేస్తాయి. మాటలు చెబుతారు. ఏనే వారి మిహర ప్రభావం ఉండదు. అలాకాకుండా మానంగా కూర్చుని చడి చప్పుడు లేకుండా ప్రక్కవాడికి తెలియకుండా ఎదుట వారి హృదయంలో మార్పు తీసుకొని వస్తారు. ఏటిలో ఏది ముఖ్యం. మాట ముఖ్యమా? పని ముఖ్యమా? అని అడుగుతున్నారు.

దేవుడు కనిపిస్తున్నాడా, ప్రసంగాలు చేస్తున్నాడా, మాటలుతున్నాడా ? లేదు. అయితే దేవుడు పనిచేయకుండా ఉరక కూర్చున్నాడా, లేదు. దేవుడు పని చేస్తున్నాడు. మేనం కూడా ఆ సాయిలో పని చేస్తే మనం దేవుడు అయిపోతాము. నీవు ఎద్దెనా పని చేస్తే అందరికి తెలిసి పోవాలి అనుకోంటావు. నీకు ఇతరులు ఉన్నారు. కాబట్టి నీవు చేసిన పని అందరికి తెలియాలి అనుకోంటున్నావు. దేవుడికి ఇతరులు లేరు కాబట్టి ఇతరులకు తెలియాలి అని ఆయన అనుకోడు. సర్వసాధారణంగా మానవుడు ఇతరుల గుర్తింపు కోసం పని చేస్తాడు. గుర్తింపు లేకపోతే చేసే పని మంచిది అయినా చేయదు. దేవుడు పని చేస్తున్నాడు. నీ లాగ అల్లరిగా చేయటంలేదు, నిశ్శబ్దంగా చేస్తున్నాడు. దేవుడు పని చేస్తున్నాడు అది నీకు తెలియకపోవచ్చు. అంత మాత్రం చేత దేవుడు పని చేయటం లేదు అనుకోవద్దు. నిశ్శబ్దం బంగారం లాంటిది. శబ్దం వెండి లాంటిది. నీకు బంగారం కావాలా ? వెండి కావాలా ?

మికు జూనం కలిగింది అనుకోండి. ఇతరులకు సహయం చేయాలి అని మిఱు అనుకోనక్కరలేదు. మిద్ద్యారా సహాయం అందుతూనే ఉంటుంది. వారి చైతన్యస్తాయి పెరుగుతూనే ఉంటుంది. జ్ఞాని ఉంటే చాలు అలా ఉండటం వలననే ఇతరులకు సత్తవర్తన కలుగుతుంది. మంచి మారంలో ప్రయాణం చేయాలి అనే ప్రేరణ కలుగుతుంది. జ్ఞాని పని చేస్తున్నాడు అనుకోండి నేను పని చేస్తున్నాను అని వాడు అనుకోడు, అలా అనుకోనేవాడు ఆక్కడ లేదు. జ్ఞానం రాగానే ఈశ్వరుడు ఆ దేహాన్ని స్వాధీనం చేసుకోంటాడు. జ్ఞాని యొక్క దేహాన్ని ఈశ్వరుడు ఉపయోగించుకోంటాడు. సందేశం ఈశ్వరుడిదే. ఈ దేహం ఉండవచ్చు, ఉడిపోవచ్చు. సందేశం యొక్క ప్రభావం, కాంతి యొక్క ప్రభావం మానవజాతి మిహద ఎప్పుడూ ఉంటూనే ఉంటుంది.

మానం చాలా శక్తి వంతమైనది. ఎవరితోనైనా మాటల్లాడేటప్పుడు ఎంత వరకు మాటల్లాడాలో అంత వరకే మాటల్లాలి కాని ఎక్కువ మాటాడకూడదు. (ఎక్కువగా మాటల్లాడటం లగరీ అన్నారు భగవాన్. అవసరం లేని మాటలు మాటల్లాడటం లగరీ. దాని వలన అహంకారం పెరుగుతుంది.) మన హృదయంలో ఉన్న సద్గుస్తువును తెలుసుకోవటానికి మనకు ఉన్న పవిత్రత సరిపోవటం లేదు. అందువలన ఆ సద్గుస్తువు తెలియబడటం లేదు. ఎవడైతే పరమ పవిత్రుడే వాడికి ఆ వస్తువు తెలియబడుతుంది. పరమేశ్వరుడు అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. వాడిని నీవు శరణాగతి వేడుకోంచే నీవు పవిత్రుడవుతావు. శరణాగతి చెందితే నీకు మానసిక ఒత్తిడి, శారీరక ఒత్తిడి తగిపోతాయి. ఈ దేహం మిమానస్సుదే కాబట్టి మనస్సులో వచ్చే ప్రతీ వికారము దేహం మిహద పడుతుంది. ధ్యానం చేయటం వలన ఏకాగ్రత కలుగుతుంది. ఏకాగ్రత కలగటం వలన మానసితికి చెరుకోంటావు. మానసితి అంటే నోరు మూసుకోవటం కాదు. మానసితి అంటే ఆత్మస్తుతి. నీ నిజస్తి నీవు పొందినపుడు, నీవు ఎవరో నీకు తెలిసినపుడు నీకు ఇష్టం ఉన్నా. లేక పోయినా నీ ధ్యారా లోకోనికి మేలు జరుగుతుంది.

నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు ఎప్పుడైతే అనుభవంలోకి వచ్చిందో అప్పుడు ఇంక సాధన చేయటానికి మనస్సు మిగలదు. మిమ్మల్ని ఎప్పుడూ ఇలాగ బాధ పెడతాను అని అనుకోవద్దు. కొంతకాలం మారు ప్రయత్నం చేస్తే గురువు అనుగ్రహం వలన ప్రయత్నం లేని స్థితికి మారు ఎదికి వెళ్లిపోతారు. మనస్సు ఉన్నప్పుడు కొంత ప్రయత్నం చేయండి. నెమ్మదిగా, జాగ్రత్తగా చేయండి. దేవుని అనుగ్రహంవలన మనస్సు లేని స్థితికి, ప్రయత్నరహితమైన స్థితికి, ఎదిగి వెళ్లిపోతారు. సూర్యుడు చీకటిని చూడాలి అనుకోన్నా మాడలేదు. సూర్యుడు ఎక్కడకు వెళితే, అక్కడకు వెలుగు వచ్చేస్తుంది. అలాగే నీవు హొనం యొక్క లోయలలోనికి ప్రవేశించినపుడు ఒక వేళ నిగ్రహించుకుండామని అనుకున్నా అక్కడ నీ మనస్సు ఉండదు. బ్రహ్మనుభవం కలిగినపుడు నీకు నిగ్రహించుకోవటానికి మనస్సు ఉండదు. సందేహం వద్ద. భగవంతుని మిద పూర్తి విషయం ఉంటే మనకు "బెన్నలు" తగిపోతాయి. ఎందుకు అనేక సందేహాలు రేపు కొంటారు భగవంతుని మిద భారం వేయటం నేర్చుకొంటే మనకు జానం కలుగుతుంది. మన సంకల్పం వలన పని అవుతోంది అనుకోంటున్నాము. మన సంకల్పం లేకపోతే పని అవ్యదు అనుకుంటున్నాము. మన కళ్ళకు కనబడని శక్తి, ఒకటి ఉంది. ఈ స్ఫురిలో అనేక రహస్యాలు ఉన్నాయి. మన మెదడు చాలా చిన్నది ఎన్ని అర్థం చేసుకోగలదు. గత జన్మలో ఎక్కడ ఉన్నామో తెలియదు. రాబోయే జన్మ ఎక్కడే తెలియదు. ఏ పని ఎందుకు అవుతుందో, ఏ పని ఎందుకు ఆగుతోందో మనకు తెలియదు. ఇదంతా స్ఫురి నిర్మాత చూసుకొంటాడు. నీ బుర్రను పాడు చేసుకొనేబడులు ఏ శక్తి అయితే పని చేసి పెడుతోందో ఆ శక్తికి శరణాగతిచెందితే, నేను చెయ్యాలి అని అనుకోకుండానే ఆ పని సహజంగా జరుగుతుంది, నీకు శాంతి కలుగుతుంది.

మనస్సును పట్టించుకోవద్దు. ఎందుచేతనంటే మనస్సులో ఏమి జరుగుతున్నప్పటికి అది నువ్వుకాదు. నా మనస్సు బాగాలేదు అని చాలా మంది చెబుతారు. నీ మనస్సు బాగాలేదు అనుకో నీకు నష్టం ఏమిటి అది నువ్వు కాదు కదా. అది నువ్వు కానపుడు దాని గొడవ నీకు ఎందుకు. మనస్సువు నీవుకాదు కాబట్టి గాఢనిద్రలో నీవు మనస్సు నుండి వేరుపడి పోతున్నావు. గాఢనిద్రలో ఎవరికి మనస్సు గొడవలేదు. మనస్సు దాని ఇంటికి అది వెళ్ళే వరకూ అలరి చేస్తూనే ఉంటుంది. దాని ఇల్లు హృదయం. మనస్సును దాని ఇంటికి పంపటమే మనం చేయవలసినపని. మాటల వలన వచ్చే సందేశం కంటే మానం ద్వారా వచ్చే సందేశం చాలా బలంగా ఉంటుంది. మాటల ద్వారా వచ్చే సందేశం ఆగిపోతుంది. ఎంతసేపు చెపుతారు. కొద్ది సేపు అయిన తరువాత ఆగిపోతుంది. కాని మానం ఇచ్చే సందేశానికి ముగింపులేదు. మారు ఇంటికి వెళ్లినా అది మిమ్మలను తరుముతుంది. ప్రతీ నిమిషం అది మిా మిద పని చేస్తుంది. మానం యొక్క సందేశం ఎంతబలంగా ఉంటుంది, అంటే ఏ టీచర్ లో నుండి ఆ టీచింగ్ వస్తోందో ఆ టీచర్ను గాని, ఆ టీచింగ్ను గాని, ఎడిచిపెట్టి మారు ఎక్కడకి తప్పించుకోలేదు. అందువలన మా ఊరు రండి, ఉపన్యాసాలు చెప్పండి అని ఆడుగనక్కరలేదు. గురువు అనుగ్రహం ఎంత వేగంగా వస్తుంది అంటే అనుగ్రహం వచ్చి నిన్ను తాకినపుడు నీకు ఊపిరి సలపదు. దానికి ముగింపు లేదు. ఉపన్యాసములకు ఏముంది, గురువు యొక్క హృదయం నుండి వచ్చే మాన సందేశం ఈ జన్మలోనే కాదు, వచ్చే జన్మలో కూడా మిమ్మల్ని వెంటాడుతుంది. మారు ఎవరో మికు తెలిసే వరకూ ఆ సందేశం మిమ్మల్ని వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. మిా హృదయంలో ఉన్న సద్గుస్తువు అనుభవంలోనికి వచ్చే వరకూ మిద ఏ దేహంలో ఉన్నప్పటికి మిా లోపల ఉన్న సత్యమే ఏదో గురురూపంలో వచ్చి మిమ్మల్ని దోర్లించుకొంటూపోతూ ఉంటుంది. ఇన్ని జన్మలలోనూ, ఆ వస్తువు నాదగ్గరే ఉంది. నా దగ్గరే ఉన్నప్పటికి నాకు తెలియక పోవటం వలన బయట

గురురూపం థరించి నన్ను తరుము కొంటూ వస్తోంది అని ఆ వస్తువు తెలిపాక నీకు తెలుస్తుంది.

నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నా, ఏ కుటుంబంలో జన్మించినప్పటికి గురువు ఎడుసు నీకు తెలియక పోయినా, గురువుకి నీ ఎడుసు తెలుస్తూ ఉంటుంది. నిన్ను వెంటాడుతూ ఉంటాడు. నోటితో చెప్పే మాటలు హృదయంలో నుండి వచ్చే సందేశాన్ని ఆపుచేస్తాయి. మారు ఏదైనా సాధించాలన్నా, మాటల కంటే మానంలో నే సాధించగలరు. ఈ లోకంలోని విషయాలను స్ఫురించటం కంటే దేవుని ప్రారించటం వలన మారు ఎక్కువ సాధించ గలరు. అప్పుడు హృదయం యొక్క లోతులు పెరుగుతాయి. నీలో అల్పత్వం, స్వల్పత్వం ఉంటే నశిస్తాయి. ఉపన్యాసములు ఇక్కడ ఉన్న వారికి వినబడతాయి, వారి మాద పనిచేయవచ్చు. కాని మానం ద్వారా వచ్చే సందేశం ఎక్కడ ఉన్న ఏ దేశంలో ఉన్న ఖండాంతరంలో ఉన్నవాడు అయినా సత్యాన్వేషకుడు అయితే వాడికి ఆ సందేశం అందుతుంది. దాని ప్రభావం వాడి మాద ఉంటుంది. మానం నుండి వచ్చే సందేశం ఎంత బలంగా ఉంటుంది అంటే కాలంగాని దూరంగాని దానిని ఆపుచేయలేవు. మాటలు ఈ మైకు ఎంత వరకు వినబడితే అంతవరకే కాని మాన సందేశం కాలంతో, దూరంతో సంబంధం లేకుండా నీ చాతుతో సంబంధం లేకుండా నీవు క్రొత్త దేహంలోనికి వెళ్లినప్పటికి అత్యంతవేగంగా, అత్యంతబలంగా వచ్చి నీ హృదయాన్ని తాకుతుంది. మానసందేశమును నీవు పట్టుకోగలిగితే ఈ మాటలు ఏమీ ఉపయోగపడవు. కొన్ని కొన్ని మాటలు నీ అభివృద్ధియొక్క వేగాన్ని ఆపుచేస్తాయి.

భగవాన్ ఎక్కడికి తిరగలేదు. ప్రపంచం అంతా ఆయన దగరకు వచ్చింది. ఆయన మానం యొక్క ప్రభావం, ఆయన అనుగ్రహం ప్రవాహంలాగ వ్యాపించి ప్రపంచాన్ని అంతా తడిపింది. అనుగ్రహం యొక్క శక్తి అటువంటిది. మాటలకే శక్తి ఉంది అని అనుకోవద్దు. గురువు దగర నుండి వచ్చే అనుగ్రహబలంతోటి మి బలహీనతలతో పోరాడండి. మి బలహీనతలు బయటకు పోయేవరకు అనుగ్రహం మిమ్మల్ని విడిచి పెటదు. మిమ్మల్ని పవిత్రులను చేసేవరకూ అది విడిచి పెటదు. ప్రతి జన్మలో గురువు నీకూడా వస్తాడు. నీకీ కనబడడు. నిన్ను పక్కం చేయటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటాడు. కైము వచ్చినపుడు సడన్గా నీ మనస్సును హృదయంలో లయింప జేస్తాడు. ఇదంతా నీకు చెప్పి చేయదు. సైలెంట్గా చేసేస్తాడు. వాడు చేసే పని నీకు తెలియాలి అని గురువు అనుకోడు. నీ గుర్తింపు వాడికి అక్కరలేదు. వర్షం వచ్చినపుడు బిందెను బోర్లిస్తే బిందె నిండదు. open చేస్తే అది నిండిపోతుంది. అలాగే నీ హృదయాన్ని open చేస్తే గురువు అనుగ్రహంతో అది నిండిపోతుంది. నీ హృదయాన్ని మూసుకుంటే ఏమి లేదు. వారి సమక్కంలో ఉన్నంతమాత్రంచేత మాటలతో పనిలేదు. నీకు సాధన చేయాలనే బుద్ధి వస్తుంది. ఇంతకు ముందే సాధన చేయాలనే బుద్ధి ఉంటే నీ బుద్ధి శుద్ధి అయిపోతుంది. అడిగినవారికి అడిగినదే ఇస్తాడు. ఇంగని వారికి అన్ని ఇస్తాడు. అది అరుణాచల శ్రేత్రం యొక్క వైభవం. మానం చాలా శక్తివంతమైనది. నీ మాటలతో, అలోచనలతో, గుర్తింపుతో, ప్రారబ్ధంతో సంబంధం లేకుండా అత్యంతవేగముగా వచ్చి అది నీ మాద పనిచేస్తుంది. నీలో ఎంత బలమైన వాసనలు ఉన్నప్పటికి ఆ ప్రవాహవేగము వాటిని గెంటిచేస్తుంది. ఏ శక్తి అయితే ఈ స్ఫురించిన నడుపుతుందో ఆ శక్తికి శరణాగతి చెందితే అదే నీకు మొక్కాన్ని శాశ్వత స్తానమును కలుగజేస్తుంది. శక్తి నీకు లేదు. శక్తి ఈశ్వరుడిది. నీవు ఏ పని చేస్తున్నప్పటికి ఈశ్వరుడిని శరీఱవేడుకొంటే నిన్ను నిమిత్తమాత్రంగా, బొమ్మగా పెట్టుకొని ఆపని ఆయనే హర్షిచేస్తాడు. భగవంతుని అనుగ్రహంలేదు అని అనుకోవద్దు. అనుగ్రహం ఉంది. దానిని గుర్తించే శక్తి నాకు లేదు అనుకోండి.

(జిన్నారులో శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనము, 26-12-96)